

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

DNR-1.720.36.2020.MU

Warszawa, 09 marca 2020 r.

DECYZJA nr DNR-1/9/2020

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa bluzy niebieskiej Light (8Y,14Y) oraz bluzy żółtej Light SW091 (6Y), wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę Karinę Miller, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą "MYSIA" Miller Karina z siedzibą w Głownie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez te produkty i umarza postępowanie administracyjne.
- 2) art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odstępuje od nałożenia na przedsiębiorcę Karinę Miller, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą "MYSIA" Miller Karina z siedzibą w Głownie kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu przedsiębiorcy.

Uzasadnienie

Pismem z 25 lipca 2019 r. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczący bluzy niebieskiej Light (8Y,14Y) oraz bluzy żółtej Light SW091 (6Y), (dalej jako „ubrania dziecięce” lub „bluzy”) wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę Karinę Miller, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą "MYSIA" Miller Karina z siedzibą w Głownie.

Kwestionowane produkty to:

- bluza z długimi rękawami w kolorze niebieskim z kapturem oraz kieszeniami w rozmiarze 128 cm. Z przodu bluzy znajduje się napis LIGHT. Dolna część bluzy zakończona jest ściągaczami. Do kaptura dołączone są sznurki zakończone specjalnym metalowym zakończeniem. W kapturze znajduje się sznurek wciągnięty w tunel, który posiada swobodne końce zabezpieczone przed strzępieniem sułkami. Produkt bez opakowania jednostkowego, z dołączonymi tekturowymi etykietami na których umieszczono min. informacje: „MINI MIGNON PARIS SW091 14Y LUB 8Y, Merci mini Mognon paris est une marque etablie par de jeunes sreateurs dans le but d’embellir les petites modeuses,les petites princesses,ou même les petites geekettes.Vos sourires sont notre plus grand encouragement” oraz dane adresowe: „Mysia® www.mysia.com.pl, Mysia® „(…)” www.mysia.com.pl dystrybucja 128, skład i wykończenie na wszywce,www.minimignon.com z ceną sprzedaży 99 zł, skład surowcowy 95 % cotton, 5% elasten”.

-bluza w kolorze żółtym z długimi rękawami z kapturem oraz dwoma kieszeniami w rozmiarze 122 cm. Z przodu bluzy jest napis LIGHT. Dolna część bluzy zakończona ściągaczami. W tunelu kaptura są sznurki zakończone metalowym specjalnym zakończeniem. Produkt bez opakowania jednostkowego, z dołączonymi tekturowymi etykietami na których umieszczono min.: „MINI MIGNON PARIS SW091 6Y, dane adresowe: „Mysia® www.mysia.com.pl, Mysia® „(…)” www.mysia.com.pl dystrybucja 122, skład i wykończenie na wszywce,www.minimignon.com z ceną sprzedaży 99 zł”.

Oba modele bluzy przeznaczone są dla małych dzieci. Zgodnie z pkt 2.1 normy, dziecko małe to dziecko w wieku od urodzenia do 7 roku życia (to jest do 6 lat i 11 miesięcy) co uwzględnia wszystkie dzieci o wzroście do 134 cm włącznie.

W toku kontroli nr WPR.8361.87.2019, inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali bluzy ocenie bezpieczeństwa w oparciu o przepisy ustawy z 12 grudnia 2013 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów

(Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), (dalej jako: „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), posiłkując się wymaganiami normy PN- EN 14682:2015-02 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej. Sznurowe i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej. Specyfikacja* (dalej jako „norma”). W wyniku badań organoleptycznych inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, że ubrania dziecięce mogą stwarzać zagrożenia dla użytkowników z uwagi na zastosowanie sznurka ściągającego w obszarze głowy tj. w kapturze, wbrew wymaganiom zawartym pkt 3.2.1 normy, zgodnie z którym ubrania przeznaczone dla małych dzieci nie powinny być projektowane, produkowane ani dostarczane ze sznurkami ściągającymi, sznurkami funkcyjnymi w obszarze głowy, szyi i górnej powierzchni klatki piersiowej.

Prezes UOKiK, mając na względzie ww. nieprawidłowości podzielił opinię Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej i uznał, że bluzy mogą stwarzać zagrożenie dla użytkowników. W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256), pismem z 1 października 2019 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Karinę Miller, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą "MYSIA" Miller Karina z siedzibą w Głownie (dalej jako „stronę postępowania”) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa ubrań dziecięcych, wyznaczając ww. przedsiębiorcy termin 14 dni na zajęcie stanowiska w sprawie. Jednocześnie, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o określenie jej roli w obrocie kwestionowanymi produktami, przekazanie dokumentów związanych z ich obrotem oraz informacji na temat ewentualnie otrzymanych skarg lub reklamacji dotyczących produktów ze wskazaniem, czego dotyczyły. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wskazał również, iż w przypadku podjęcia przez stronę postępowania decyzji o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez produkty, powinna ona przekazać dowody potwierdzające powyższą okoliczność i wskazać, jakie działania są w jego opinii zasadne.

W odpowiedzi, pismem z 20 października 2019 r. strona postępowania oświadczyła, iż zakupiła jednorazowo ubrania dziecięce 3 kwietnia 2018 r. na podstawie faktury VAT nr 395896 od francuskiego przedsiębiorcy. W tym samym piśmie strona postępowania wyjaśniła, że spośród 180 bluz widniejących na fakturze kwestionowane modele bluz stanowiły 18 sztuk bluz w kolorze żółtym ze sznurkami i 9 sztuk bluzy w kolorze niebieskim ze sznurkami, które następnie zostały sprzedane dwóm dystrybutorom. Strona postępowania wskazała ponadto, że widniejąca na fakturze zakupu większa ilość sztuk produktów wynika z ujęcia zbiorczego

wszystkich zakupionych bluz w jednej pozycji o tej samej wartości. Jednocześnie strona postępowania oświadczyła, że kontaktowała się telefonicznie z kontrolowanym podmiotem, który oświadczył, iż nie posiada ww. ubrań dziecięcych na stanie magazynowym z wyjątkiem produktów zabezpieczonych w toku kontroli. W związku z tym strona postępowania poprosiła o „*zdjęcie zabezpieczenia i zezwolenie naszej klientce na zwrot bluz do naszej firmy w celu usunięcia sznurków i zaszycie trwale otworów przez które były wplecione sznurki*”. Ponadto, strona postępowania oświadczyła, iż nie jest w stanie wskazać drugiego z kontrahentów, który nabył bluzy z uwagi na nieoznaczenie na dokumencie sprzedaży konkretnych nazw produktów. Strona postępowania wskazała, że nie otrzymała żadnych skarg ani reklamacji związanych z bluzami oraz że nie posiada produktów na stanie magazynowym. Na dowód ww. działań strona postępowania przekazała fakturę zakupu.

Pismem z 12 listopada 2019 r. Prezes UOKiK zwrócił się do Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej o zwolnienie próbek rozjemczych ubrań dziecięcych zabezpieczonych na podstawie protokołu pobrania próbki rozjemczej nr 011047 z 21 czerwca 2019 r. w celu umożliwienia stronie postępowania wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez produkty.

Pismem z 14 listopada 2019 r. organ nadzoru wezwał stronę postępowania do wyeliminowania braków formalnych w przekazanej uprzednio dokumentacji tj. do przekazania faktury zakupu poświadczonej za zgodność z oryginałem. Jednocześnie organ nadzoru wezwał stronę postępowania do zidentyfikowania wszystkich nabywców kwestionowanych bluz, którzy nabyli bluzy na podstawie faktur sprzedaży w celu poinformowania ich o zagrożeniach stwarzanych przez produkty. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu bluz na stanie magazynowym lub przekazania faktur korygujących potwierdzających zwrot tych produktów. W tym samym piśmie organ nadzoru poinformował stronę postępowania o zwolnieniu próbek rozjemczych oraz wezwał do podjęcia działań naprawczych wobec ubrań dziecięcych. Ponadto organ nadzoru wezwał stronę postępowania do złożenia oświadczenia, w którym zobowiąże się do niewprowadzania ww. modeli ubrań dziecięcych w przyszłości.

Pismem z 29 listopada 2019 r. strona postępowania poinformowała, że zidentyfikowała drugiego nabywcę bluz, który w rozmowie telefonicznej oznajmił, że nie ma produktu na stanie magazynowym. Ponadto strona postępowania złożyła oświadczenie, w którym zobowiązała się do niewprowadzania ww. bluz w przyszłości oraz poinformowała, że nie posiada bluz na stanie magazynowym. W tym samym piśmie strona postępowania poinformowała organ nadzoru, że podda bluzy naprawie po odesłaniu produktów przez dystrybutora. W związku z tym strona

postępowania oświadczyła, że prześle naprawione bluzy do organu nadzoru. Do swojego pisma strona postępowania dołączyła fakturę zakupu (poświadczoną na zgodność przez osobę nieupoważnioną).

Pismem z 10 grudnia 2019 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania faktury zakupu poświadczonej za zgodność z oryginałem lub przekazania upoważnienia dla pracownika do poświadczania za zgodność z oryginałem dokumentów.

Pismem, które wpłynęło do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 12 grudnia 2019 r., strona postępowania poinformowała, że otrzymała zwolnione próbki rozjemcze, które następnie poddała działaniom naprawczym polegającym na skróceniu sznurków do wskazanych w normie długości i zaryglowaniu trwale w miejscach ich wyjścia z bluzy. Na dowód podjętych działań strona postępowania przesłała naprawione bluzy do organu nadzoru celem ich weryfikacji. W tym samym piśmie strona postępowania ponownie złożyła oświadczenie, w którym zobowiązała się do niewprowadzania ww. bluz w przyszłości oraz zadeklarowała, że nie posiada bluz na stanie magazynowym.

Pismem z 23 grudnia 2019 r. Prezes UOKiK wskazał, że zaproponowane przez stronę postępowania działania naprawcze są niewystarczające do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez bluzy oraz określił, jakie działania powinna podjąć wobec bluz, aby zagrożenia przez nie stwarzane zostały wyeliminowane. W tym samym piśmie organ nadzoru wezwał stronę postępowania do przekazania dowodów podjętych działań naprawczych. Dodatkowo organ nadzoru wezwał stronę postępowania do przekazania oświadczenia drugiego dystrybutora o nieposiadaniu ubrań dziecięcych na stanie magazynowym.

Pismem, które wpłynęło do Urzędu Ochrony konkurencji i Konsumentów w dniu 14 stycznia 2020 r., strona postępowania przekazała upoważnienie dla pracownika do poświadczania za zgodność z oryginałem dokumentów oraz oświadczenie drugiego dystrybutora wskazujące, że zakupił produkty od strony postępowania, które zostały w całości sprzedane konsumentom. W tym samym piśmie strona postępowania przekazała oświadczenie drugiego dystrybutora o zakupie 8 szt. produktu oraz oświadczenie dystrybutora o nieposiadaniu bluz na stanie magazynowym.

Pismem z 27 stycznia 2020 r. strona postępowania poinformowała, iż nie prowadziła sprzedaży detalicznej bluz. W tym samym piśmie strona przedłożyła dokumentację fotograficzną przedstawiającą zmodyfikowane produkty po poprawkach krawieckich.

Pismem z 7 lutego 2020 r. organ nadzoru wezwał stronę postępowania do wyjaśnienia rozbieżności w ilości zakupionych bluz od francuskiego dostawcy, a ilością produktów sprzedanych dystrybutorom, w szczególności określenia, co się stało z 1 sztuką produktu.

Pismem z 12 lutego 2020 r. strona postępowania oświadczyła, że 1 szt. bluzy pozostawiła na własny użytek. Strona postępowania nadmienila, że „*bluza znosila się i zniszczona została wyrzucona*”. W tym samym piśmie strona postępowania ponownie poinformowała, że nie posiada bluz na stanie magazynowym oraz nie prowadzi sprzedaży kwestionowanych produktów.

Pismem z 24 lutego 2020 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Karina Miller, prowadząca działalność gospodarczą pod firmą "MYSIA" Miller Karina z siedzibą w Głownie wprowadziła bluzy niebieskie Light (8Y,14Y) oraz bluzy żółte Light SW091 (6Y) na rynek i jest ich producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt. Wprawdzie strona postępowania zakupiła produkty od francuskiego przedsiębiorcy, niemniej jednak Prezes UOKiK uznał, iż pełni ona rolę producenta bluz z uwagi na oznakowanie produktu: „Mysia® www.mysia.com.pl, Mysia® 95-015 Głowno ul. 18-go Stycznia 2 kom. +48 512 480 494 www.mysia.com.pl”. Na załączonych do bluz etykietach umieszczono napis Mysia® wraz z symbolem graficznym tj. znak towarowy zarejestrowany przez stronę postępowania w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej (nr. zgłoszenia Z.246566 z 18 lutego 2002 r.).

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego

zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w przypadku braku polskich szczegółowych wymagań dotyczących bezpieczeństwa produktów lub norm będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów albo jeżeli produkt nie jest zgodny z tymi normami, bezpieczeństwo produktu ocenia się w szczególności z uwzględnieniem spełnienia wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Jako że norma PN-EN 14682:2015-02 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej. Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej. Specyfikacja* jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa bluz z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Z przeprowadzonych badań organoleptycznych wynika, że oba modele bluzy nie spełniają wymagań pkt 3.2.1 normy ze względu na obecność sznurka ściągającego w obszarze głowy tj. kapturze. Zgodnie z pkt 3.2.1 normy, ubrania przeznaczone dla małych dzieci nie powinny być projektowane, produkowane ani dostarczane ze sznurkami ściągającymi, sznurkami funkcyjnymi w obszarze głowy, szyi i górnej powierzchni klatki piersiowej. Zgodnie z pkt 2.1 normy, dziecko małe to dziecko w wieku od urodzenia do 7 roku życia (to jest do 6 lat i 11 miesięcy), co uwzględnia wszystkie dzieci o wzroście do 134 cm włącznie.

Powyższe nieprawidłowości mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia lub życia dzieci. Podczas typowego zachowania i aktywności dzieci w czasie zabawy na placu zabaw lub wspinania się przez nie po drzewach, istnieje ryzyko przypadkowego zaczepienia się, jak również owinięcia się sznura o wystające elementy (np. zjeżdżalni, huśtawki, karuzeli, trampoliny), co w konsekwencji może być przyczyną nieszczęśliwych wypadków, których skutkiem mogą być złamania kończyn, niedotlenienie lub uduszenie.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezesa UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowane produkty nie spełniają wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym mogą stwarzać

zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż w kwietniu 2018 r. strona postępowania wprowadziła na rynek 27 bluz tj. 18 sztuk bluz w kolorze żółtym i 8 sztuk bluz w kolorze niebieskim, sprzedając je 2 dystrybutorom oraz 1 bluzę przeznaczyła na użytek własny. W toku postępowania strona postępowania podjęła działania mające na celu eliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane bluzy, które polegały na przekazaniu oświadczeń dystrybutorów produktu, stwierdzających nieposiadanie bluz na stanie magazynowym oraz usunięciu w czterech sztukach bluz zwolnionych spod zabezpieczenia sznurków z kapturów i zaszyciu wlotów do kaptura, tak aby konsument nie miał możliwości ponownego wprowadzenia sznurków do tuneli kaptura. Ponadto strona postępowania złożyła oświadczenie, w którym zadeklarowała, że nie będzie wprowadzać w przyszłości bluz niespełniających wymagań bezpieczeństwa w zakresie nieprawidłowości stwierdzonych w niniejszym postępowaniu. Powyższe okoliczności potwierdzają dowody przekazane przez stronę postępowania, tj. faktura zakupu, oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu bluz na stanie magazynowym, dokumentacja fotograficzna oraz oświadczenie w którym zobowiązuje się do niewprowadzania ww. modelu bluz w przyszłości.

Mając na względzie dowody przekazane przez stronę postępowania organ nadzoru uznał, iż usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez bluzy będące przedmiotem niniejszego postępowania, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Powołując się na reprezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przesłanka przewidziana tym przepisem odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, **waga naruszenia prawa musi być znikoma**. Przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której

regulację prawną się on składa oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny. Po drugie, **strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.** Oznacza to w szczególności, że warunek ten będzie spełniony przede wszystkim w przypadkach, w których naruszenie prawa miało charakter jednostkowy lub krótkotrwały.

Ze zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego wynika, iż ilość bluz wprowadzonych jednorazowo na rynek (tj. 27 sztuk) była niewielka w odniesieniu do liczby potencjalnych użytkowników, brak było skarg lub reklamacji konsumenckich dotyczących bluz, a ponadto od momentu powzięcia wiadomości o dokonany naruszeniu prawa strona postępowania bez zbędnej zwłoki przystąpiła do eliminacji skutków jego naruszenia. Podkreślić należy, iż w toku postępowania strona przedstawiła komplet dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane produkty, których żądał Prezes UOKiK. Wskazać należy, iż do organu nadzoru nie dotarły również jakiegokolwiek sygnały z rynku, aby zagrożenia stwarzane przez produkt miały swoje nieszczęśliwe następstwa.

Powyższe pozwala przyjąć, że waga stwierdzonego naruszenia prawa jest znikoma a strona postępowania zaprzestała naruszenia prawa, co oznacza, że w niniejszej sprawie spełniona została przewidziana w art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego przesłanka odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Jednocześnie, odstępując od nałożenia kary pieniężnej, Prezes UOKiK poucza przedsiębiorcę Karinę Miller, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą "MYSIA" Miller Karina z siedzibą w Głownie, że zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Organ nadzoru może w drodze decyzji administracyjnej zastosować wobec przedsiębiorcy odpowiedzialnego za bezpieczeństwo produktów środki przewidziane w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w tym nałożyć karę za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa w wysokości do 100 000 zł. Prezes UOKiK informuje, że kolejne naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów ww. ustawy może skutkować

nałożeniem na niego kary pieniężnej na podstawie art. 33a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325) strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł.
Zgodnie z § 5 ww. rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
- 3) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na

zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

- 4) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku

Anna Mazurak